

unge irakere fra en bus, stiller dem ud foran og derefter skyder dem alle sammen i nakken en for en, så de ligger pænt på geled, og vi kan se det i tv, og som kører bilbomber ind i fuldstændig tilfældige køer af unge mænd, som vil melde sig til politiet for at være med til at bygge op.

Kl. 12.00

Det er jo det, der er årsagen til, at vi og amerikanerne og australierne og polakkerne og italienerne er der. Det synes jeg bare ikke bliver nævnt. Der bliver kun nævnt de få gange, der er nogle, der begår overgreb. Det skal påtales, og det bliver det jo også. De første, der rejser sag, når der er tvivl, om amerikanerne har begået et eller andet, der er fuldstændig modstridende med krigens lov, er jo amerikanerne selv. De andre praler af det og viser det på tv, hver gang de skærer halsen over på et uskyldigt menneske. De står frem og praler af det. Det er forskellen.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Søren Søndergaard. Efter at hr. Søndergaard har haft to spørgsmål, så ringer jeg til frokost.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Der er en ting, jeg ikke forstår. Hvis nu det bare er et lillebitte mindretal af den irakiske befolkning – et lillebitte mindretal! – som står for aktionerne mod besættelsestropperne, hvad er så grunden til, at de kan få held med det? Hvad er grunden til, at den irakiske befolkning ikke selv kan løse problemerne, hvis det er sådan et lillebitte mindretal?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det er ikke så svært for et lillebitte mindretal at terrorisere en hel befolkning, når man vil anvende de metoder, som man gør. Det var jo også kun et lillebitte mindretal, som støttede Saddam Hussein, men de, der gik op imod ham, vidste, at de endte i hans hemmelige fængsler, og at de fleste af dem var døde et par måneder efter, typisk torteret ihjel. Her ved de, at de, der sætter sig op imod oprørerne, de, der ikke hjælper dem, får skåret halsen over, og det er altså noget, der virker ret overbevisende på mange mennesker.

Det kan hr. Søren Søndergaard måske ikke forstå, men jeg tror faktisk godt, at jeg kan sætte mig ind i den situation, at almindelige mennesker, der ikke er trænet som soldater, føler en vis rædsel for at blive torteret af nogle irakiske op-

rørere eller få skåret halsen over, hvis de ikke gør, som oprørerne siger.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Når Saddam Hussein, som repræsenterede et mindretal, kunne opretholde et diktatur, så var det selvfølgelig, fordi han besad statsmagten. Mig bekendt besidder terroristerne ikke statsmagten. Mig bekendt er statsmagten i hænderne på det ifølge hr. Helge Adam Møller overvældende flertal.

Nu har der jo altså foreløbig været halvandet år til at uddanne alle de soldater, man ville, men hvad er grunden til, at på trods af at man har haft så lang tid, på trods af at man sidder inde med statsmagten, på trods af at man har amerikanerne til at hjælpe sig, så kan man ikke engang selv få stoppet den lillebitte gruppe, som hr. Helge Adam Møller omtaler?

I øvrigt kunne jeg godt tænke mig i den forbindelse, om hr. Helge Adam Møller kunne gøre opmærksom på undersøgelser, som viser noget om, hvilken opbakning den såkaldt irakiske regering har. Er hr. Helge Adam Møller bekendt med undersøgelser, der viser noget om, hvilken opbakning den har?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Der var en eller anden klog mand engang, jeg kan ikke huske, hvem det var, der sagde, at magten vokser ud af et geværløb, og det tror jeg er rigtigt. Jeg tror, at almindelige mennesker, hvad enten det er irakere eller danskere, af naturlige grunde er bange, hvis de er oppe imod nogle mennesker, der ikke skyr nogen som helst midler, heller ikke at slå sig selv, deres børn eller deres familie ihjel, hvis de ikke retter ind.

Det så vi under anden verdenskrig med Gestapo, og vi har set det under et hav af forskellige andre regimer, hvor man bruger ethvert middel. Så jeg kan i virkeligheden godt forstå, at det går, som det går, og at der er mange irakere, som ikke tør sætte sig direkte op imod dem, der gør, hvad de gør.

Det er jo heller ikke helt tilfældigt, at hver gang man sender en af de der biler med 100 eller 150 kg sprængstof ind, så sender man den ind i de køer, der står foran steder, hvor unge irakere ønsker at melde sig til politiet eller melde sig til selvforsvarsstyrkerne for at bygge deres land op. Det er dem, man systematisk går efter, for det er dem, der kan skabe sikkerhed i landet.